

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. S., nar. X, bytem X,
zastoupený: Mgr. Pavel Škach, advokát, se sídlem Žižkova 52,
301 00 Plzeň,
proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 15.3.2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.2.2021 č.j. MPSV-2021/34101-914 o příspěvek na péči,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud připomíná, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou

nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 23.2.2021, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou** ze dne 15.3.2021 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 23.2.2021 č.j. MPSV-2021/34101-914, jehož kopie byla připojena. Tímto rozhodnutím odvoláním napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 14.3.2018 č.j. 27363/2018/PPA, kterým bylo rozhodnuto snížit žalobci příspěvek na péči z 8.800 Kč na 880 Kč měsíčně od dubna 2018, podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), žalovaný změnil tak, že J. S., narozenému X, trvale bytem X, právně zastoupenému na základě plné moci ze dne 16.10.2017 zmocněncem: JUDr. Marek Gorges, advokátní kancelář se sídlem, Žižkova 1737/52, Plzeň, se ode dne 1.2.2021 odejímá příspěvek na péči podle ustanovení § 7 v souladu s § 14 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**).
3. **V žalobě** žalobce zejména namítal vůči napadenému rozhodnutí žalovaného nedostatečný a nesprávně zjištěný skutkový stav (zdravotní stav žalobce), nesprávné právní posouzení a nezákonnost řízení – nedostatky v odůvodnění a nepřezkoumatelnost rozhodnutí a tyto námítky obsáhle odůvodnil. Předně namítal, že v jeho případě správní orgán pochybil při zjišťování jeho zdravotního stavu, kdy skutkový stav nebyl zjištěn správně a úplně a tato skutečnost mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Rovněž rekapituloval zdravotní posudky hodnotící jeho zdravotní stav z hlediska kritérií rozhodných pro otázku řešení příspěvku na péči, které mělo MPSV k dispozici, počínaje posudkem OSSZ (Okresní správa sociálního zabezpečení) Plzeň-město ze dne 25.9.2017 a konče posudkem PK (Posudková komise) MPSV Praha ze dne 28.1.2021. Připomněl také, že dne 20.1.2016 byl jeho zdravotní stav ze strany posudkového lékaře OSSZ Plzeň-město posouzen jako odpovídající II. stupni závislosti a násl. komisí MPSV v roce 2016 jako odpovídající III. stupni závislosti. Naproti tomu dne 25.9.2017 byl jeho zdravotní stav posouzen jako neodpovídající žádnému stupni závislosti, dne 15.11.2017 se jednalo o I. stupeň závislosti do 24.8.2019 a dne 20.2.2018 také o I. stupeň závislosti jen do 24.8.2018. Přitom nejvýznamnějším projevem jeho nepříznivého zdravotního stavu, který je objektivizován předloženou dokumentací, jsou četné a náhlé ztráty vědomí, mající velmi rychlý nástup, s nekontrolovatelným pádem, v poslední době spojené se zástavami dechu, masivnější hemoptýzou či zvracením, jak je vše zdokumentováno v lékařské dokumentaci za poslední rok. Také uvedl, že plánovaná implantace kardiostimulátoru proběhla v lednu 2021.
Dle žalobce s ohledem na jeho zdravotní obtíže má za to, že v jeho případě je dána potřeba pomoci celkem přinejmenším při 7 životních potřebách vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Vyhláška**), resp. dle přílohy č. 1 Vyhlášky (dále jen **Příloha Vyhlášky**), když nad rámec „péče o domácnost“ a „osobní aktivity“ uznaných posudkem PK MPSV Praha se jedná o dalších 5 potřeb: mobilita, orientace, komunikace, tělesná hygiena a péče o zdraví, přičemž vyjádřil důvody k takovému závěru.

Dále rozvedl svůj názor na nesprávné právní posouzení jeho zdravotního stavu, což vyplývá též z nesprávného a neúplného zjištění skutkového stavu v rozsahu potřebném pro rozhodnutí s odkazem na citaci § 8 odst. 2 písm. a) – d) zákona i § 2a Vyhlášky. Žalobce namítal, že MPSV v rámci právního posouzení postupovalo nesprávně, když jeho zdravotní stav neposuzovalo z hlediska zvládání aktivit (myšleno každé jedné aktivity), jak jsou tyto aktivity vymezeny v Příloze Vyhlášky, proto závěr, že není osobou závislou na pomoci jiné osoby, je tak zjevně nesprávný.

Rovněž namítal, že jakkoliv MPSV ve věci příspěvku na péči vychází mj. z posudku PK MPSV, nemůže nekriticky pomíjet ostatní důkazy a při svém rozhodování převzít bez dalšího selektivně závěry jen některých posudků/důkazů, aniž by se vypořádalo s důkazy ostatními. Z odůvodnění rozhodnutí MPSV je zřejmé, že opírá své rozhodnutí primárně o PK MPSV Praha ze dne 28.1.2021 a Posudek PČR (tj. znalecký posudek zpracovaný pro PČR dne 27.6.2019 /pozn. soudu: *správně 26.7.2019*/ znaleckým kolektivem MUDr. Boháč a spol.), ale vůbec nebyl vypořádán znalecký posudek MUDr. Vítězslava Lorence ze dne 12.7.2020, ani desítky lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce. Tím fakticky MPSV zatěžuje své rozhodnutí prvky libovůle. Dále žalobce za zásadní vadu při zpracování posudku považuje skutečnost, že PK MPSV jej osobně fyzicky nevyšetřila, ačkoliv opakovaně deklaroval svou připravenost se jakémukoliv vyšetření podrobit, a dále že PK MPSV neprovedla aktuální posouzení v bydlišti žalobce (v jeho přirozeném prostředí), ačkoliv si to závažnost a charakter zdravotních potíží žalobce nepochybně žádá. Žalobce dále namítal, že odůvodnění posudku PK MPSV je neúplné a nepřesvědčivé, PK zjevně hodnotí předložené důkazy (podklady) selektivně, a to zcela v jeho neprospěch. Obsáhle žalobce konkretizoval důvody, pro které považuje odůvodnění posudku PK MPSV i Posudku (pro) PČR za neúplné a nepřesvědčivé, když posudek PK a (napadené) rozhodnutí MPSV musí obsahovat mj. takové odůvodnění, aby byl závěr přesvědčivý pro žalobce či jakýkoliv jiný subjekt.

V této věci posudek PK MPSV ze dne 28.1.2021 ani rozhodnutí MPSV nevyhovují z hlediska úplnosti, správnosti a přesvědčivosti svých závěrů, když se mj. dostatečně srozumitelným způsobem (zejména pro osoby nemající medicínské vzdělání) nevyjadřují k tomu, na základě jakých rozhodných skutečností dospěly k závěru, že dosavadní posouzení stupně závislosti v roce 2016, potažmo v roce 2018, z hlediska dalšího průběhu onemocnění a aktuálního funkčního postižení žalobce neobstojí, když v roce 2016 měl žalobce dokonce lepší předpoklady (s ohledem na negativní progresi zdravotního stavu) ke zvládání základních životních potřeb než v době vydání posudku PK MPSV a rozhodnutí MPSV. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí MPSV ze dne 23.2.2021 i předcházejícího rozhodnutí ÚP ze dne 14.3.2018 a vrácení věci k dalšímu řízení, rovněž byla požadována náhrada nákladů řízení bez specifikace.

4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 23.2.2021 č.j. MPSV-2021/34101-914** bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), žalovaným změněno rozhodnutí ÚP ze dne 14.3.2018 č.j. 27363/2018/PPA, kterým bylo rozhodnuto snížit příspěvek na péči z 8.800 Kč na 880 Kč od dubna 2018, tak, že žalobci byl ode dne 1.2.2021 odejmut příspěvek na péči podle ustanovení § 7 v souladu s § 14 odst. 5 zákona. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný popsal průběh řízení, kdy správní řízení bylo zahájeno ÚP z moci úřední dne 24.8.2017 ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči zákona a to na základě žádosti Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 11.8.2017.

Po provedení sociálního šetření ÚP byl dne 25.9.2017 vypracován OSSZ posudek o zdravotním stavu žalobce se závěrem, že u něho nebyl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona a po vyjádření nesouhlasu žalobce s posouzením a doložení nových lékařských zpráv bylo následně dne 15.11.2017 a 20.2.2018 provedeno nové posouzení a bylo stanoveno, že u žalobce jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost) a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby; nezvládá základní životní potřeby: tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost; datum vzniku 24.8.2017 a platnost do 24.8.2018.

Poté rozhodl ÚP dne 14.3.2018 rozhodnutím č.j. 27363/2018/PPA v souladu s § 5, § 7 a v souladu s § 14 zákona snížit žalobci příspěvek na péči z 8.800 Kč na 880 Kč měsíčně od dubna 2018 (rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 14.3.2018) a proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, k němuž doložil nové lékařské zprávy. V rámci odvolacího řízení odvolací správní orgán (tj. žalovaný) vyžádal posouzení stupně závislosti fyzické osoby pro účely příspěvku na péči Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň, (dále jen **PK MPSV** nebo **komise**). Dne 21.8.2018 byl komisí posouzen zdravotní stav žalobce se závěrem, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb: tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Žalobce ani jeho zmocněnec nebyli jednání komise přítomni; žalobce byl na jednání dne 21.8.2018 omluven (dopisem ze dne 16.08.2018 z jednání komise) a souhlasil s projednáním v nepřítomnosti. Dne 19.9.2018 a 23.10.2018 vyhodnotila PK MPSV skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 21.8.2018. Poté žalovaný rozhodnutím č.j. MPSV-2018/222164-914 ze dne 5.11.2018 rozhodnutí úřadu práce č.j. 27363/2018/PPA ze dne 14.3.2018 potvrdilo a odvolání zamítlo. V řízení o žalobě bylo rozsudkem Krajského soudu v Plzni (dále jen **soud**) č.j. 16 Ad 1/2019-117 ze dne 23.1.2020 rozhodnutí odvolacího orgánu č.j. MPSV-2018/222164-914 ze dne 5.11.2018 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení, neboť soud dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti neobstál.

Dle názoru soudu nebyla plně vypořádána odvolací námitka žalobce, že v mezidobí od roku 2015/2016 nedošlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu (spíše naopak). PK MPSV ve svém posudku a jeho doplněních nevyjádřila dostatečně srozumitelným způsobem, na základě jakých rozhodných skutečností dospěla k závěru, že posouzení stupně závislosti v roce 2016 se z hlediska dalšího průběhu onemocnění a aktuálně zjištěného funkčního postižení jeví nadhodnocené, když tehdy žalobce měl stejné předpoklady ke zvládání namítaných základních životních potřeb (mobilita, orientace, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby). Žalobce zejména namítal, že nebyla vyžádána zdravotní dokumentace praktického lékaře (do května 2017 MUDr. J. M.), proto je tudíž na místě s ohledem na potřebu objektivního posouzení zdravotního stavu žalobce vyžádat zdravotní dokumentaci u předchozího i současného praktického lékaře. Rovněž pro skutečně objektivní posouzení zdravotního stavu PK MPSV ve vztahu k příspěvku na péči s přihlédnutím ke sdělení Policie ČR je nezbytné vyžádat potřebnou zdravotnickou dokumentaci přímo u jednotlivých zdravotnických zařízení či lékařů, kde je či byl žalobce léčen, aby bylo zaručeno, že se jedná

skutečně o lékařské zprávy jimi vydané a nikoli pouze o lékařské zprávy předané žalobcem dle jeho uvážení praktickým, odborným či posudkovým lékařům. Vzhledem ke sdělení Policie ČR je také nezbytné vyžádat si předmětný znalecký posudek výše uvedeného znaleckého ústavu a zohlednit v doplnění posudku PK MPSV i tam uvedené skutečnosti.

Na základě právního názoru soudu odvolací orgán doplnil spis o znalecký posudek č. j. KRP H-88284-858/TČ-2016-030080 ze dne 26.7.2019, který byl s ohledem na povahu případu vypracován určeným znaleckým kolektivem a požádal PK MPSV o posouzení stupně závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči ode dne 24.8.2017. Komise posoudila zdravotní stav žalobce na svém jednání dne 17.7. a 7.8.2020. Podle výroku a odůvodnění posudku PK MPSV ze dne 17.7.2020 nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby. Žalobce podle přílohy posudku PK MPSV potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb: osobní aktivity a péče o domácnost. Tento stav existoval od 24.8.2017.

V posudku ze dne 17.7.2020 komise uvedla podklady, ze kterých při vypracování posudku vycházela (např. spisová dokumentace OSSZ Plzeň-město, lékařské nálezy založené v soudním spisu i zaslané MPSV, znalecký posudek ze dne 26.7.2019, zdravotní dokumentace obou praktických lékařů (MUDr. M. a MUDr. H.), znalecké posudky z psychologie, psychiatrie a ORL).

PK MPSV (Plzeň) v posudkovém zhodnocení ze dne 17.7.2020 popsala posudková zhodnocení z jednání komise ze dne 21.8.2018, 19.9.2018 a 23.10.2018 a uvedla obsah zhodnocených lékařských zpráv. Podle posudkového zhodnocení se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je kolísavá arteriální hypertenze, paroxysmální sinusová tachykardie, neurokardiální synkopy. Dále nelze vyloučit stav po mozkové komoci (8.11.2013), vertebrogenní algický syndrom krční páteře. Uváděna je porucha perimetru, koncentrické zúžení zorného pole bilaterálně, porucha sluchu oboustranně středně těžkého stupně, porucha rovnováhy - centrální vestibulární syndrom. V posudku je uveden diagnostický souhrn: kolísavá arteriální hypertenze; paroxysmální sinusová tachykardie; neurokardiální synkopy; stav po mozkové komoci (8.11.2013); vertebrogenní algický syndrom krční páteře; porucha perimetru, koncentrické zúžení zorného pole bilaterálně; porucha sluchu oboustranně středně těžkého stupně; porucha rovnováhy - centrální vestibulární syndrom; depresivní a úzkostná porucha na organickém podkladě. PK MPSV na základě znaleckého posudku č. j. KRP H-88284-858/TČ-2016-030080 ze dne 26.7.2019, který byl vypracován v trestní věci pro Policii ČR, popsala průběh situace, kdy u žalobce došlo dne 8.11.2013 ke kolapsovému stavu. Ve znaleckém posudku ze dne 26.7.2019 je mimo jiné uvedeno, že dne 30.6.2017 vypracoval na žádost policejního orgánu znalecký posudek MUDr. et PhDr. Lubomír Háčik, CSc., soudní znalec v oboru zdravotnictví, odvětví různá, neurologie a neuropsychologie. Znalec uvedl, že provedl pečlivé porovnání lékařských zpráv zasílaných posuzovaným a originálních zpráv získaných Policií ČR přímo od různých poskytovatelů zdravotnických služeb. Znalec se podrobně zabýval zdravotním stavem žalobce. Dne 8.11.2013 byl vyžádán výjezd zdravotnické záchranné služby pro stav po kolapsu a lékařka v záznamu výslovně uvedla, že pacient nebyl v bezvědomí a stav uzavřela jako hyperventilační tetanii s psychickou nadstavbou. Ve zprávě z Emergency Ústřední vojenské nemocnice z téhož dne je uveden údaj o pádu s úderem do hlavy a krátkým bezvědomím, jde však očividně o údaj od pacienta. Příčinou pádu byl

zřejmě oběhový kolaps, tedy ztráta vědomí. Navíc u každého pádu se musí předpokládat náraz hlavou s možností lehkého otřesu mozku, provázeného bezvědomím v trvání několika sekund až minut. Znalecký ústav podle znaleckého posudku ze dne 26.7.2019 došel k závěru, že zjištěný zdravotní stav žalobce neodpovídal žádnému stupni závislosti na péči jiné fyzické osoby. Znalecký ústav vedle pozměnění zpráv z kardiologických, neurologických, očních a ORL vyšetření, za nejzávažnější považuje pozměněné texty z výsledků zobrazovacích vyšetření, které rozhodujícím způsobem přispěly k nesprávnému posudkovému hodnocení zdravotního stavu žalobce v roce 2015.

Komise dále v posudkovém zhodnocení uvedla, že všechny opakovaně zasílané lékařské nálezy žalobcem a jeho právním zástupcem již nepřinášejí nic nového. Vycházejí hlavně ze subjektivních údajů nemocného, provedená zobrazovací vyšetření a další objektivní vyšetření nedokládají zásadní zhoršení zdravotního stavu. Dle OSSZ žalobce nezvládá 3 základní životní potřeby: tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost. Při posouzení PK MPSV ze dne 21.8.2018 byla žalobci uznána ještě základní životní potřeba osobní aktivity. Komise na svém jednání dne 17.7.2020 došla po prostudování a doplnění dokumentace k závěru, že vzhledem ke zjištěnému zdravotnímu stavu a doloženému sociálnímu šetření lze konstatovat, že žalobce nezvládá 2 základní životní potřeby: osobní aktivity a péče o domácnost. Na rozdíl od posudkového hodnocení OSSZ nezohlednila PK MPSV základní životní potřebu tělesnou hygienu, neboť není podklad ve zdravotním stavu k jejímu nezvládání mimo jiné s tím, že za neschopnost tělesné hygieny nelze pokládat stav, kdy osoba je schopna umývat se, osprchovat se, učesat se nebo pečovat o ústní hygienu za pomoci různých pomůcek, jako např. přidržovacích madel v koupelně, sedáku u umyvadla nebo ve vaně apod. Za neschopnost tělesné hygieny se nepovažuje preventivní přítomnost druhé osoby z důvodu posílení jistoty a vyloučení případného rizika pádu.

Rovněž PK MPSV nezohlednila základní životní potřebu péči o zdraví s tím, že není podklad ve zdravotním stavu k jejímu nezvládání, když k neschopnosti zvládat péči o zdraví může dojít např. při ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, ztrátě jemné motoriky, těžké poruše funkce nosného a pohybového ústrojí, praktické a úplné nevidomosti obou očí a při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací. Ve shodě s minulým posudkem PK MPSV zohlednila základní životní potřebu osobní aktivity; byl brán ohled na opakované synkopy z pádu (bez ohledu na etiologii či agravaci) a doporučený doprovod; osobní aktivity jsou limitovány. Komise byla v souladu se sociálním šetřením ze dne 30.8.2017 a 28.6.2019. Dále komise k dalším základním životním potřebám uvedla, že nebyla zohledněna mobilita, neboť za neschopnost mobility se nepovažuje chůze, kterou je osoba schopna zvládnout každodenní pohyb po bytě třeba s přidržováním se nábytku, mimo byt a mimo bydliště za pomoci opěrných pomůcek, tj. hůlek, francouzských holí, berlí a event. chodítka. Také nebyla zohledněna orientace, jelikož za neschopnost orientace se považuje např. stav, kdy osoba není schopna se smysly orientovat po bytě, v místě bydliště (dům, obydlí), na ulici a okolí, rozpoznávat jiné osoby, nebo nedisponuje přiměřenými duševními kompetencemi, které by jí umožnily orientovat se v obvyklém prostředí a v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat. Rovněž nebyla zohledněna komunikace, když za neschopnost komunikace lze považovat např. stav, kdy osoba není schopna řádně přijímat a vytvářet smysluplné mluvené a písemné zprávy a srozumitelnou řeč ani za použití pomůcek (sluchadel nebo brýlí). Nebylo zohledněno ani stravování, neboť za neschopnost stravování lze pokládat stav, kdy osoba není schopna sama si stravu naporcovat a bez cizí pomoci není schopna přijímat potravu, nalít si nápoj a napít se. Nebylo zohledněno oblékání a obouvání, protože za neschopnost oblékání a obouvání lze pokládat stav, kdy osoba není schopna řádného

výběru oblečení a obuvi (přiměřeného situaci nebo počasí), navlékání, svlékání, nazouvání a vyzouvání ani za použití různých pomůcek a také obouvání ortopedické obuvi, pokud k tomu je nutná pomoc jiné fyzické osoby. Také nebyla zohledněna tělesná hygiena, když schopností použít hygienické zařízení se rozumí vyhledat a použít umyvadlo, vanu/sprchový kout, manipulovat s baterií, připravit si lázeň. Za neschopnost tělesné hygieny nelze pokládat stav, kdy osoba je schopna umývat se, osprchovat se, učesat se nebo pečovat o ústní hygienu za pomoci různých pomůcek, jako např. přidržovacích modelů v koupelně, sedáku u umyvadla nebo ve vaně apod. Za neschopnost tělesné hygieny se nepovažuje preventivní přítomnost druhé osoby z důvodu posílení jistoty a vyloučení případného rizika pádu.

Rovněž nebyl zohledněn výkon fyziologické potřeby, jelikož za neschopnost výkonu fyziologické potřeby lze pokládat stav, kdy osoba není schopna bez pomoci druhé osoby řádně se vyprázdnit, provést očistu po provedení fyziologické potřeby, vyhledat WC nebo ho vyhledat včas a používat potřebné pomůcky (absorpční/stomické/cévky/klysmo). Za neschopnost se nepovažuje inkontinence moči nebo stolice, pokud osoba je schopna sama vyměnit si absorpční pomůcky a očistit se. Nebyla zohledněna ani péče o zdraví, protože schopnost zvládat ji se hodnotí vždy ve vztahu ke konkrétnímu zdravotnímu postižení a režimu stanovenému ošetřujícím lékařem a v rámci stanoveného režimu se zohledňují i preventivní opatření nařízená lékařem. Závěrem komise uvedla, že není podklad ve zdravotním stavu k nezvládnutí výše uvedených základních životních potřeb a dle sociálního šetření je žalobce zvládá. Posudkové hodnocení v roce 2016 bylo nadhodnoceno. Zdravotní stav se propastně nezměnil, jak uvádí žalobce, a nedokládají to objektivní lékařské zprávy. S některými zprávami bylo manipulováno a byly pozměněny ve smyslu zdůrazňování některých údajů, které žalobce zřejmě považuje za důležité. Také bylo uvedeno, že podrobné zdůvodnění zdravotního stavu je uvedeno v posudkovém zhodnocení v citaci ze znaleckého posudku č. j. KRP-88284-858/TČ-2016-030080 ze dne 26.7.2019.

Také bylo uvedeno, že PK MPSV dále dne 7.8.2020 posoudila zdravotní stav žalobce, neboť byl doložen znalecký posudek z oboru zdravotnictví - odvětví posudkového lékařství ze dne 12.7.2020, MUDr. Vítězslav Lorenc. Komise uvedla, že setrvává na svém původním posudku ze dne 17.7.2020. Posudek o stanovení stupně invalidity není předmětem tohoto řízení. Co se týká posudku o stanovení stupně závislosti na druhé osobě, tento doložený posudek je v rozporu se znaleckým posudkem ze dne 26.7.2019 vypracovaným znaleckým kolektivem na žádost Policie ČR.

S ohledem na vyjádření žalobce ohledně přisedících odborných lékařů byla odvolacím orgánem požádána PK MPSV Praha (oddělení výkonu posudkové služby) o vypracování srovnávacího posudku, která posoudila pro účely odvolacího řízení správního zdravotní stav žalobce na svém jednání dne 28.1.2021 a usnesla se na posudkovém závěru, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, když důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby; žalobce nezvládá 2 základní životní potřeby: osobní aktivity, péče o domácnost a tento stav byl i od 24.8.2017. PK MPSV Praha mimo jiné uvedla, že v předmětné věci byly Policií ČR provedeny kromě skryté záznamové dokumentace aktivit žalobce zejména výsledky ošetřujících lékařů jako svědků, ze kterých vyplývá řada nepochybně účelových jednání (ve znaleckém posudku je podrobně rozvedeno). Dále tato komise uvedla, že od kolapsu s pádem dne 8.11.2013 byl žalobce vyšetřován pro poruchu sluchu, koncentrické zúžení zorného pole, poruchu stability chůze,

oslabení levostranných končetin a opakované kolapsové stavy. Následně provedená zobrazovací vyšetření mozku po úrazu (komputerová tomografie, magnetická rezonance) vyloučila krvácení do mozku či poranění, ložiskové změny v oblasti mozku nezjištěny. PK MPSV Praha v posudkovém zhodnocení popsala vyšetření žalobce a jeho hospitalizace od listopadu 2013 a uvedla, že dne 20.1.2021 mu byl pro zjištěné zpomalení srdeční frekvence na 40/minutu implantován kardiostimulátor, a to i pro lepší možnost adekvátní léčby kolísavého krevního tlaku, kdy i přes předchozí léčbu opakovaně naměřeny neúměrně vysoké hodnoty krevního tlaku (opakovaně jsou prováděna echokardiografická vyšetření prokazují normální funkci obou srdečních komor, na svalovinu levé srdeční komory je přítomno maximálně počínající zbytnění). Rovněž tato komise uvedla, že je prokázána porucha funkce vegetativního nervového systému s kolísáním srdeční frekvence a krevního tlaku, na kterém má velmi pravděpodobně podíl dlouhodobá nadměrná stresová zátěž manifestující se úzkostnými a depresivními příznaky až stavy panických úzkostí, nelze zcela vyloučit ani poškození regulačního centra úrazem ani účelové jednání. Také bylo uvedeno, že komise netvrdí, že je žalobce zcela zdravý a bez funkčního postižení, pouze zpochybňuje tíži tohoto postižení. Ze zjištěného lze vyvodit závěr, že tělesné, pohybové, duševní a smyslové funkce žalobce byly dostatečné pro zvládání většiny posuzovaných základních životních potřeb. Z postižení u žalobce dominuje dlouhodobě trvající porucha zraku, vegetativní dysregulace a úzkostné a depresivní příznaky, což vede k zásadnímu dlouhodobému omezení jeho osobních aktivit. Komise konstatovala nezvládání osobních aktivit i přesto, že videozáznamy dokladují, že řadu aktivit zvládá. Oficiálně má ale zákaz řízení motorových vozidel, nemůže vykonávat své zaměstnání. Zařazení péče o domácnost mezi nezvládané základní životní potřeby je hraniční, i pokud komise hodnotí tuto základní životní potřebu v rámci pochybností ve prospěch žalobce, a to i s ohledem na doporučené omezení fyzické námahy. Komise také vyjádřila důvody, pro které neshledala, že žalobce nezvládá základní životní potřeby mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a péči o zdraví. Závěrem komise uvedla, že jakékoli námitky žalobce ohledně nezvládání základních životních potřeb týkající se základních životních potřeb zařazených posudkovou komisí mezi zvládané nemají oporu v objektivně zjištěném funkčním postižení vyplývajícím z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, to znamená, prokázaná funkční postižení nevedou k nezvládání těchto posuzovaných základních životních potřeb. Pro posouzení není podstatné, zda posuzovaná osoba provádí základní životní potřeby sama či nikoli, případně sdělení při sociálním šetření, že základní životní potřeby nezvládá, ale fakt, zda funkce pohybového aparátu, duševní a smyslové funkce a celkový zdravotní stav ji umožňují tyto základní životní potřeby zvládat v přijatelném standardu, tj. akceptovatelným alternativním způsobem a to i za pomoci běžně dostupných pomůcek, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti či využití zdravotnického prostředku (např. madel, sedačky, brýlí, sluchadla, obuvací lžíce, SOS tlačítka apod.) nebo zda omezené funkční schopnosti v rámci zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vedou k jejich trvalému každodennímu nezvládání.

Dále žalovaný shrnul připomínky žalobce v průběhu řízení, postupné doručování dalších lékařských zpráv a znaleckých posudků, i jakým způsobem na to bylo reagováno, a také zdůraznil, že při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Rovněž se žalovaný vyjádřil ke všem námitkám žalobce, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou, když k jednání PK MPSV dne

21.8.2018 se žalobce dopisem ze dne 16.8.2018 z jednání komise omluvil a souhlasil s projednáním v nepřítomnosti, čemuž bylo vyhověno, a jeho požadavku, aby PK MPSV Praha postoupila věc z důvodu vhodnosti PK MPSV, oddělení posudkové služby Brno, nebylo možno vyhovět, jelikož Posudkové komise MPSV, oddělení výkonu posudkové služby, nejsou příslušnými správními orgány k rozhodování o postoupení věci z důvodu vhodnosti.

Žalovaný také konstatoval, že spis byl na základě právního názoru soudu doplněn o znalecký posudek č.j. KRPB-88284-858/TČ-2016-030080 ze dne 26.7.2019, byly vyžádány zdravotní dokumentace praktických lékařů žalobce a PK MPSV uvedla, které doložené lékařské zprávy byly ověřeny u poskytovatelů zdravotní péče z důvodu, zda se originál shoduje s kopiemi zaslanými na MPSV.

Závěrem žalovaný uvedl, že zhodnotil posudky PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti. V posudku nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti. Komise byly věcně příslušné a usnášení schopné. Posudky obou komisí na podkladě odborných lékařských vyšetření obsahují závěry o funkčním dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované osoby, na její schopnost zvládat základní životní potřeby. Posudkové závěry obsahují vysvětlení, jakým způsobem byly zhodnoceny veškeré posudkové podklady, které z nich byly považovány za relevantní a nadhodnocené. V posudkovém zhodnocení bylo při hodnocení schopnosti žalobce zvládat základní životní potřeby posuzováno a uvedeno u všech základních životních potřeb, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základních životních potřeb. Z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracované posudky se vypořádaly se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami. Ověřené lékařské zprávy a nálezy byly posudkově zhodnoceny. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 17.7.2020 a jeho doplnění ze dne 7.8.2020 a posudkový závěr ze dne 28.1.2021 jako stěžejní důkazy považuje odvolací orgán za úplný, objektivní a přesvědčivý. Vzhledem k tomu, že příspěvek na péči byl vyplacen naposledy v lednu 2021, bylo rozhodnuto o odejmutí ode dne 1.2.2021 (§ 14 odst. 5 zákona). Také bylo uvedeno, že odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a protože shledal napadené rozhodnutí na základě posudkového zhodnocení jako nesprávné, proto je změnil.

5. Podáním ze dne **7.4.2021 zaslal žalobce** lékařské zprávy z ledna a zejména března 2021. Poté dne 16.4.2021 zaslal soudu kopii znaleckého posudku MUDr. V. Lorence ze dne 12.4.2021, tj. po vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.2.2021.
6. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 17.4.2021** souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez nařízení jednání a dále popsal průběh řízení zcela shodně s odůvodněním napadeného rozhodnutí ze dne 23.2.2021. Závěrem bylo navrženo zamítnutí žaloby jaké nedůvodné, protože má žalovaný za to, že napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí rušit.
7. Ze zasláního **správního spisu** (dva svazky) vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že obsahu spisu odpovídají skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí, které dle doručenky bylo straně žalobce doručeno dne 24.2.2021, tak i skutečnosti uvedené ve vyjádření

žalovaného ze dne 17.4.2021 (i v následných vyjádření v této věci ze dne 10.6. i 15.7.2021) viz níže.

První svazek obsahuje:

4.12.2015 – žádost žalobce o příspěvek na péči,
20.1.2016 – posudek o zdravotním stavu OSSZ Plzeň – město,
11.2.2016 – rozhodnutí ÚP – příspěvek na péči 4. 000,- Kč,
7.4.2016 – rozhodnutí MPSV – od dne 4. 12. 2015 přiznává příspěvek na péči ve výši 8.000,- Kč,
14.8.2016 – zahájení řízení ex offo – z důvodu mimořádné KLP (podnět Policie ČR),
25.9.2017 – posudek o zdravotním stavu žalobce – mimořádná KLP,
15.11.2017 – posudek o zdravotním stavu žalobce od OSSZ Plzeň – město,
20.2.2018 – posudek o zdravotním stavu žalobce od OSSZ Plzeň – město,
14.3.2018 – rozhodnutí ÚP – snížení příspěvku na péči z 8 800,- na 880,- Kč od dubna 2018,
27.7.2018 – seznam vyplacených dávek od 1/2015 do 7/2018,
5.1.2018 – rozhodnutí MPSV – odvolání zamítnuto rozhodnutí ÚP ze dne 14.3.2018 potvrzeno
28.11.2018 až 10.1.2019 – pobyt žalobce ve vazební věznici Pankrác,
18.1.2019 – zahájení řízení ex offo – z důvodu pozdního nahlášení pobytu ve vazbě, který trval od 28.11.2018 až 10.1.2019 – přeplatek příspěvku na péči,
4.1.2019 – žaloba proti rozhodnutí MPSV ze dne 5.11.2018 č.j MPSV-2018/222164-914,
5.2.2019 – rozhodnutí ÚP o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku za měsíc 12/2018 ve výši 880,-Kč,
23.1.2020 – rozsudek KS v Plzni ze dne 23.1.2020 - rozhodnutí MPSV ze dne 5.11.2018 č.j MPSV-2018/222164-914 zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení;
volně vložený znalecký posudek č.j. KRPH-88284-858/TČ-2016-030080 ze dne 26.7.2019 vypracovaný Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví v Praze, znalecký ústav, obor zdravotnictví (dále jen **IPVZ**), vedoucí katedry posudkového lékařství MUDr. Jan Boháč.

Druhý svazek obsahuje:

21.8.2018 – posudek PK MPSV Plzeň - I. stupeň, lehká závislost (odvolací řízení proti rozhodnutí ÚP ze dne 14.3.2018),
19.9.2018 – doplnění posudku PK MPSV Plzeň– komise setrvala na posudku ze dne 21.8.2018,
23.10.2018 – doplnění posudku PK MPSV Plzeň– komise setrvala na posudku ze dne 21.8.2018,
5.11.2018 – rozhodnutí MPSV: odvolání zamítnuto, rozhodnutí ÚP ze dne 14.3.2018 potvrzeno,
23.1.2020 – rozsudek KS v Plzni - rozhodnutí MPSV ze dne 5.11.2018 č.j MPSV-2018/222164-914 zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3.4.2020 – sdělení MPSV posudkové komisi - „Vzhledem k tomu, že řízení o návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči ze dne 7.6.2019 bylo zastaveno, žádáme o posouzení stupně závislosti účastníka řízení od 24.8.2017 do dne jednání komise.“.
17.7.2020 – posudek PK MPSV Plzeň (po rozsudku KS v Plzni) – nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Vyžaduje každodenní pomoc, není však neschopen zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby (stav od 24.8.2017 do 17.7.2020).,

7.8.2020 – doplnění posudku PK MPSV Plzeň– komise trvá na původním posudku ze dne 17.7.2020,

12.9.2020 – znalecký posudek – MUDr. Štěpán Novotný,

9.11.2020 – rozhodnutí ÚP (ex offa) – přiznání průkazu osoby ZTP ode dne 4.5.2020,

28.1.2021 – posudek PK MPSV Praha - nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Vyžaduje každodenní pomoc, není však neschopen zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby - stav od 24.8.2017 (2 lékařské zprávy nebyly zakomponovány do posudku – došly datovou schránkou na PK MPSV v Praze po datu jednání komise),

27.5.2020 – znalecký posudek (odvětví psychiatrie) – MUDr. Martina Kašpárková + doplnění ze dne 28.6.2020,

23.2.2021 – rozhodnutí č.j. MPSV-2021/34101-914 - změna rozhodnutí ÚP ze dne 14.3.2018.

8. Dne **25.5.2021 se žalobce** v replice vyjádřil k zaslanému vyjádření žalovaného, kdy taktéž souhlasil s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání. Dále v podstatě zopakoval své argumenty z podané žaloby ohledně neuznaných základních životních potřeb péče o zdraví, mobilita, orientace, komunikace a tělesná hygiena, když dle něho žalovaný mj. pochybil tím, že nezajistil, aby se posudek PK MPSV vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi a PK MPSV přihlédla k potížím udávaným žalobcem a aby své posudkové závěry jednoznačně a konkrétně zdůvodnila. Žalovaný namísto toho bez dalšího nekriticky převzal závěry posudku PK MPSV, ačkoliv tyto v kontextu argumentace a důkazů (zejména znaleckých posudků) žalobcem předložených ve správním řízení neobstojí. Zároveň byla požadována náhrada nákladů řízení v celkové výši 3.900,-Kč za 3 úkony právní služby (bez DPH).
9. **Žalovaný dne 10.6.2021** v reakci na repliku žalobce zdůraznil, že v posudkových zhodnocení ze dne 17.7.2020 a 28.1.2021 je uvedeno, že není dokladováno postižení pohybového aparátu nebo jiné funkční postižení, které by žalobci znemožňovalo zvládnout v přijatelném standardu základní životní potřeby (dále též **ZŽP**): mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví, což bylo odůvodněno. Dále bylo mimo jiné uvedeno, že výsledek hodnocení jednotlivých základních životních potřeb pro účely stanovení stupně závislosti musí tedy odrážet rozsah duševních, tělesných a smyslových schopností posuzované osoby a vymezený potřebný rozsah schopností musí korespondovat s aktivitami, kterými se základní životní potřeby vymezují. Za neschopnost zvládat základní životní potřebu se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti či s využitím zdravotnického prostředku, nelze zvládnout základní životní potřebu v přijatelném standardu. V případě žalobce nebylo zjištěno funkční postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které by vedlo k narušení funkčních schopností v rozsahu vedoucím k dlouhodobému nezvládnání podrobně rozebraných základních životních potřeb: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, v přijatelném standardu. Jakékoli námitky žalobce ohledně nezvládnání základních životních potřeb týkající se základních životních potřeb zařazených posudkovou komisí mezi zvládané nemají oporu v objektivně zjištěném funkčním postižení vyplývajícím z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, to znamená, že prokázaná funkční postižení nevedou k

nezvládání těchto posuzovaných základních životních potřeb, proto bylo setrváno na původním návrhu na zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

10. **Dne 9.7.2021 žalobce** následně ve svém stanovisku vyjádřil svůj názor k argumentaci žalovaného k jednotlivým ZŽP s odkazem na znalecké posudky MUDr. Ondřeje Fraňka ze dne 11.6.2021 a MUDr. Jiřího Pokorného ze dne 1.7.2021, jejichž kopie byla připojena. Také nesouhlasil se zásadně nesprávným závěrem žalovaného, že má (žalobce) dostatečné duševní, pohybové i smyslové funkce k rozpoznání zdravotního problému a přivolání a vyhledání pomoci. Žalobce z důvodu složitého a svým způsobem raritního zdravotního postižení, jak jej nazval MUDr. Pokorný ve svém znaleckém posudku, nemá smyslové funkce zachovány k rozpoznání zdravotního problému a přivolání včasné pomoci. Zdravotní problém spočívající ve ztrátách vědomí s pravděpodobnou zástavou dechu či jinou komplikací je přímým, prokázaným a opakujícím se projevem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, jehož nástup není schopen svými smysly rozpoznat ani mu nijak zabránit. Zejména četnost recidivy těchto stavů je důvodem, aby stavy ztráty vědomí nebyly u žalobce vnímány jako krátkodobý či ojedinělý stav, který se může vyskytnout i u zdravého jedince. U žalobce je třeba tyto stavy vnímat jako nevyhnutelný a častý projev jeho nepříznivého zdravotního stavu a poplatně tomu hodnotit ne/schopnost žalobce zvládat základní životní potřeby. Principiální nepochopení či úmyslné opomíjení tohoto aspektu zdravotního postižení ze strany žalovaného se pak promítá do nesprávného vyhodnocení otázky ne/schopnosti žalobce zvládat životní potřeby (zejména péči o zdraví) a nutně vede k nesprávnosti napadeného rozhodnutí jako takového. Závěrem žalobce setrval na podané žalobě.
11. **Žalovaný se dne 15.7.2021** vyjádřil k podání žalobce ze dne 9.7.2021 a mimo jiné připomněl, že porucha funkce (orgánu nebo systému) a porucha funkčních schopností nejsou totožné pojmy. Tj. porucha funkce orgánu nebo systému nemusí vždy vést k omezení funkčních schopností nutných pro zvládání základních životních potřeb. Dále bylo uvedeno, že specifické postavení posudkových komisí spočívá v tom, že jsou nadány odbornou kompetencí v oblasti posudkového lékařství, což znamená, že jsou schopny z medicínského hlediska komplexně posoudit zdravotní stav účastníka řízení, neomezují se jen na některé lékařské obory a jsou odborně kompetentní k posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči. Žalovaný nezpochybnil skutečnost, že žalobce trpí onemocněními, se kterými jsou imanentně spojena omezení v jeho každodenním životě. Tento nepříznivý stav žalobce však nebyl při objektivním posouzení učiněným posudkovou komisí takového charakteru, aby dne 24.8.2017 odůvodňoval nárok na příspěvek na péči. Posudek o zdravotním stavu musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který spočívá v tom, že posudkové komise musí spolehlivě zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V této věci posudková komise v posudkovém hodnocení posoudila předepsané skutečnosti a posudkově medicínsky se vyrovnala (vysvětlila a odůvodnila) se všemi posudkově významnými údaji uváděnými ve shromážděné podkladové dokumentaci, a to jak s těmi, které akceptovala, tak i s těmi, které nebyly akceptovány nebo byly akceptovány jen částečně. Proto bylo setrváno na původním návrhu, tj. zamítnout žalobu jako nedůvodnou.
12. Poté ještě **žalobce dne 2.8.2021** soudu zaslal kopii posudku OSSZ Rokycany ze dne 26.7.2021, dle něhož žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc druhé osoby při čtyřech životních potřebách (mobilita, orientace, osobní aktivity a péče o domácnost), považuje se tedy ve smyslu tohoto posudku za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. s datem vzniku 13.5.2021, s platností trvalou.

Následně dne 20.8.2021 soudu ještě zaslal kopii posudku téže OSSZ ze dne 26.7.2021, dle něhož je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70%, datum vzniku invalidity 10.1.2021.

13. Z úřední činnosti je zdejšímu soudu známo, že ohledně příspěvku na péči byla vedena řízení o žalobách žalobce proti žalovanému, v nichž bylo zdejším soudem rozhodnuto rozsudky, jimiž byla zrušena rozhodnutí MPSV a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení a to ve věcech vedených pod č.j. 16 Ad 1/2019-117 ze dne 23.1.2020 (viz shora), č.j. 16 Ad 43/2020-34 ze dne 30.11.2020 (zrušeno rozhodnutí MPSV ze dne 19.5.2020 i rozhodnutí ÚP ze dne 8.4.2020; řízení zahájené z moci úřední v roce 2017 netvoří překážku řízení vůči řízení zahájenému na žádost v roce 2019), č.j. 16 Ad 30/2021 ze dne 30.9.2021 (souběžné řízení o témže předmětu) a č.j. 16 Ad 29/2021-72 ze dne 29.10.2021 (zrušeno rozhodnutí MPSV ze dne 11.5.2021 i rozhodnutí ÚP ze dne 9.2.2021 pro nedostatečné zhodnocení zvládání základní životní potřeby péče o zdraví žalobcem).
14. Dle **§ 3 zákona č. 500/2004 Sb.**, správní řád (dále jen **správní řád**), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
15. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
16. Dle **§ 8 odst. 2 zákona** se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
 - a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
17. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v **příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):
 - a) Mobilita.
 - b) Orientace.
 - c) Komunikace.
 - d) Stravování.
 - e) Oblékání a obouvání.
 - f) Tělesná hygiena.
 - g) Výkon fyziologické potřeby.
 - h) Péče o zdraví.
 - i) Osobní aktivity.

j) Péče o domácnost.

18. Podle § 14 odst. 5 zákona změní-li se skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek tak, že příspěvek nenáleží, příspěvek se odejme od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl příspěvek vyplacen.
19. Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
20. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i předcházejícího rozhodnutí ÚP. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí ze dne 23.2.2021, nevyžaduje zásadní doplnění, jež by bylo způsobilé pro závěr, že žaloba je důvodná (§ 78 odst. 1 s.ř.s.), když žalovaný postupoval po zrušení jeho původního rozhodnutí ze dne 5.11.2018 dle názoru zdejšího soudu vyjádřeného v této věci v rozsudku ze dne 23.1.2020 č.j. 16 Ad 1/2019-117. Po vyžádání zdravotní dokumentace příslušných praktických lékařů žalobce, předmětného znaleckého posudku znaleckého ústavu IPVZ ze dne 26.7.2019 vypracovaného na základě požadavku Policie ČR i doložených lékařských zpráv ověřených u poskytovatelů zdravotní péče z důvodu, zda se originál shoduje s kopiemi zaslanými na MPSV, jelikož bylo zjištěno Policií ČR pozměnění některých lékařských zpráv, byl znovu posouzen zdravotní stav žalobce ohledně příspěvku na péči. Podle výroku a odůvodnění posudku PK MPSV v Plzni ze dne 17.7.2020 v případě žalobce nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, kdy z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby, neboť žalobce podle přílohy posudku komise potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb: osobní aktivity a péče o domácnost a tento stav existoval od 24.8.2017 do dne jednání 17.7.2020.
21. Poté byl po námitkách žalobce znovu doplněn posudek PK MPSV v Plzni dne 7.8.2020, kdy komise setrvala na svém původním posudku ze dne 17.7.2020 a protože žalobce vznesl další námitky, byla žalovaným požádána PK MPSV, odd. výkonu posudkové služby Praha, o vypracování tzv. srovnávacího posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 28.1.2021 za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a interního lékařství. PK MPSV Praha dospěla ke stejnému výše uvedenému závěru jako PK MPSV Plzeň dne 17.7.2020, že žalobce podle přílohy posudku PK MPSV pouze potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb: osobní aktivity a péče o domácnost a tento stav existoval i k 24.8.2017.
22. S ohledem na všechny výše uvedené rozhodné skutečnosti v této věci soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 23.2.2021 je plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, kdy v odstavci 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud zjistil, že žalovaný v dalším řízení postupoval v souladu se závazným právním názorem zdejšího soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 23.1.2020. Opakovaně byl posouzen zdravotní stav žalobce ve vztahu k příspěvku na péči, kdy PK MPSV Plzeň a následně i při vypracování tzv. srovnávacího posudku PK MPSV Praha dospěly ke stejnému závěru, že totiž v případě žalobce nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, kdy z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc,

dohled nebo péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby, neboť žalobce podle přílohy posudků PK MPSV potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb: osobní aktivity a péče o domácnost a tento stav existoval i k 24.8.2017. Žalobce je sice opačného názoru, ale jeho subjektivní názor a pocity nejsou rozhodující, neboť rozhodující je v rámci odvolacího řízení posouzení zdravotního stavu příslušnou PK MPSV. Protože žalobci byl nadále vyplácen příspěvek na péči ve výši 880,-Kč měsíčně od dubna 2018, kdy mu byl snížen z 8.800,-Kč měsíčně, s ohledem na výsledek posouzení výše uvedenými komisemi mu byl tento příspěvek odňat ode dne 1.2.2021 v souladu s citovaným § 14 odst. 5 zákona, jelikož mu byl vyplacen naposledy v lednu 2021.

23. K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Na posudek PK MPSV, byť je vyžadován nikoliv pro účely řízení soudního, ale pro účely odvolacího řízení správního ve smyslu § 28 odst. 2 zákona jsou kladeny stejné nároky, jako by byl vypracován pro potřebu přezkumného soudního řízení ohledně zvýšení důchodu pro bezmocnost, na niž současný příspěvek na péči přímo navazuje. I správní orgán musí totiž vycházet z posudku, který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložené nálezy ošetřujících lékařů, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření a případně výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře či posuzujících lékařů (srov. rozsudek NSS ze dne 30.9.2009 č.j. 4 Ads 50/2009-63). Těmto požadavkům po rozsudku zdejšího soudu ze dne 23.1.2020 doplnění posudku PK MPSV Plzeň a tzv. srovnávací posudek vypracovaný PK MPSV Praha v projednávané věci již plně vyhovuje, neboť v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti tyto posudky obstály, i když žalobce je zcela opačného názoru. V této věci byly posouzeny komisemi desítky lékařských nálezů týkající se zdravotního stavu žalobce, stejně tak i znalecké posudky předložené žalobcem a zohledněn i znalecký posudek znaleckého ústavu ze dne 26.7.2019, pokud byly doloženy do data jednání komise.
24. Soud nad rámec podotýká, že vzhledem k tomu, že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 29.10.2021 č.j. 16 Ad 29/2021-72 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 11.5.2021 i jemu předcházející rozhodnutí ÚP ze dne 9.2.2021 a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení, budou v jeho rámci nepochybně posouzeny i další lékařské zprávy týkající se žalobce, pokud již nebyly posudkově zhodnoceny v řízení před OSSZ Rokycany v posudku ze dne 26.7.2021, tudíž v žádném případě nemůže dojít k poškození žalobce ve vztahu k příspěvku na péči. Soud ještě připomíná, že uznání invalidity žalobce od 10.1.2021 dle posudku téže OSSZ ze dne 26.7.2021 je bez vlivu na toto řízení, jelikož invalidita se posuzuje dle zcela jiného zákona a jiných kritérií, přičemž neznamená, že osoba uznaná invalidní současně splňuje zákonné podmínky pro přiznání kteréhokoli stupně příspěvku na péči.
25. V této věci není ani rozhodující posudek OSSZ Rokycany ze dne 26.7.2021, jímž byl žalobce shledán osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost) s datem vzniku 13.5.2021, s platností trvalou. Datum vzniku je totiž stanoveno až po rozhodném datu 23.2.2021 v této věci a výsledek tohoto posouzení je jen dokladem toho, že se zdravotní stav žadatelů o předmětnou dávku mění a tudíž se mění i výsledek příslušného posudkového hodnocení.

26. S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož soud v této věci neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou. Dle závěru PK MPSV Praha i PK MPSV Plzeň prokázaná funkční postižení žalobce nevedou k nezvládání posuzovaných základních životních potřeb kromě uznaných základních životních potřeb osobní aktivity a péče o domácnost, jelikož tělesné, pohybové, duševní a smyslové funkce žalobce byly dostatečné pro zvládání většiny posuzovaných základních životních potřeb. Není ani důvodná námitka o tom, že žalobce nebyl osobně vyšetřen komisí, jelikož to není podmínkou pro vypracování posudku, když rozhodující je obsah lékařských zpráv vypracovaných odbornými ošetřujícími lékaři žalobce na základě objektivních vyšetření a tomuto požadavku dostaly posudky PK MPSV Plzeň i Praha. Rovněž nelze přehlédnout skutečnost, že ze zákona jsou povolány k hodnocení zdravotního stavu ve vztahu ke splnění zákonných podmínek pro přiznání příspěvku na péči v odvolacím řízení PK MPSV a nikoli znalci, byť jmenovaní příslušným krajským soudem, kteří vypracovali znalecký posudek na základě zadání žalobce o jeho zdravotním stavu. Předmětné předložené znalecké posudky byly PK MPSV také zhodnoceny, jak je patrné z posudků (i doplnění posudků) založených ve správním spisu, pokud byly předloženy nejdéle k jednání komise. Ke znaleckým posudkům vypracovaným po rozhodném datu předloženým soudu v řízení o žalobě v této věci přihlédnuto nebylo, ani nebyly z tohoto důvodu v této věci zhodnoceny komisí.
27. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 21. prosince 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně